

عنوان مقاله:

بررسی معماری پایدار بر روی مسکن پایدار

محل انتشار:

هفتمین همایش بین المللی ایده های نوین در معماری، شهرسازی، جغرافیا و محیط زیست پایدار (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 17

نویسندگان:

احمد دانا - مسئول حریم شهرداری منطقه ۸ مشهد

ایمان حقیقت - رئیس اداره نظارت منطقه ۱ مشهد

سید صمد نبوی - کارشناس اداره نظارت منطقه ۱ مشهد

محسن رهبری - کارشناس کنترل پروژه منطقه ۸ مشهد

خلاصه مقاله:

شهرنشینی پدیده جهانی قرن بیست و یکم تعریف می شود؛ چراکه برای نخستین بار از آغاز تاریخ، بیش از نیمی از جمعیت جهان در شهرها زندگی می کنند. با تداوم رشد شتابان شهرنشینی، شواهد حکایت از ناپایداری مناطق شهری به ویژه در کشورهای در حال توسعه دارد. در راستای تعدیل ناپایداری شهرها پارادایم توسعه پایدار شهری بیش از گذشته اهمیت یافته است. در این میان مسکن به عنوان یک زیرساخت کالبدی و اجتماعی نقش مهمی در راستای اهداف توسعه پایدار شهری بر عهده دارد که همین امر می تواند بایستگی پژوهش در زمینه مسکن پایدار را توجیه کند. انسان به عنوان یکی از مهمترین و اصلی ترین مهره های این چرخه ی همواره در جریان، در جهت بهبود بخشیدن به سامانه فضاهای تحت اختیارش گام برداشته است که ما در عصر حاضر آن را در رویکردی بنام معماری پایدار می شناسیم. معماری به عنوان یکی از شاخصه های بروز پیشرفت و توسعه از موضوع پایداری در امان نماند. با توجه به اینکه در معماری امروز با تغییر روش زندگی، افزایش جمعیت و کمبود زمین رو به رو هستیم، الگوهای معماری مسکن نیز تغییر کرده است. پایداری در معماری را می توان پندار و طراحی، ساخت و سازه های آینده تعبیر کرد. امروزه به نظر می رسد که توسعه پایدار و مفاهیم آن به خوبی با اهداف و مقاصد معماری و شهر سازی نوین سازگار بوده و می تواند به عنوان عاملی موثر جهت تحقق اهداف پایداری مطرح شود. در طراحی پایدار هر ساختمان باید به گونه ای طراحی و ساخته شود که نیاز آن به سوخت فسیلی به حداقل ممکن برساند و اثرات منفی ساختمان ها بر محیط به حداقل رساند. لذا در این تحقیق به تبیین اصول طراحی مجتمع های مسکونی و بررسی تاثیر فاکتور های موثر معماری پایدار پرداخته ایم.

کلمات کلیدی:

معماری، مسکن، پایداری

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1705435>

